

Чого ця мить така окрема?
Ой, згадко така люба, мила!
Поцілував кресалом креміль,
Аж іскри полетіли.

І рідним чимсь, старим, чумачим,
Запахла гостро ватра,
Виходить місяць — знає, бачить,
Що час на срібну варту.

Де вмерла ватра злотна, перша, —
Червоне гасне море.
І хоче світло те задержать
В примерклім люстрі Горинь.

«Поезії» 1923—26

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Вірші, виключені автором з ранніх збірок.